

Landskap: Blekinge LänUpptecknat av: N G PetterssonHärad: MedelåtaAdress: Sillhövda KalmgårdSocken: AgarumBerättat av: Karl W. M.Uppteckningsår: 1931Född år 1824 i Agarum -LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Agarum

Uppteckningen rör sig om ^{den} ~~den~~ ^{och} ~~den~~ bonden Karl Svensson
 dät hände sig en gång för något öfver 80 år sedan att
 detta hände och var i slutet på den tid då sådana indivi-
 dar var på retur, och man var nästan säker på att är-
 han förlängdes tillintet, och alla sådana skogens in-
 nevänare, ty man hörde litet eller intet om dem att
 något sådant uppträdde och visade sig för de vid
 denna tidpunkt mera uplysta och sebillerade män-
 niska, när ännu fanns dät något kvar av de för-
 trollande varelserna som skogarna dölde uti sitt sköl,
 vad som här berättas hände inom Sillhövda försam-
 ling uti Berekoda by, och blev en tilldragelse av gan-
 ska allvarig art. Karl Svensson var uti 23-årsalderen

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

hå hans fader dog, han var ätite sänen och skulle följ-
achtligen övertaga gården, under följande sommar
skulle han som vanligt var avvärma sig en rörelse med sig
uti sina maror, han var ensam uti sitt arbete som
han med stor omsorg skötte för varje dag, hans arbetstid
var från morgon till kväll, och efter som han var egen
hustrunde så var det icke någon som tog sig någon notis
om att han dröjde till sent på kvällarne, men arbets-
dagarna blev allt längre för honom allt efter som tiden
gick och till slut kom han icke hem till sin gård för
än efter mörkrets inbrott, och efter som han var sin egen
och var ogift, trodde man att han gjorde uppehåll hos
någon flicka under hemfärden från sitt smoggarbete
han började t. o. m. bliva något underlig uti sinnet
och hade als ingen ro uti sitt hem, och gav sig iväg gan-
ska tidigt på morgnarna, och tog sig icke någon
som häls befattning med de övriga järomälar vid gården, —

3184

2

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

3184

3

hans moder som ännu levede och var vid hög ålder, och hade god sed på att sådant kunde nog förekomma att man kunde bli förtrollad om man kom till att råka mot Lövjärman som kunde förhåpa sig till dän allra vackra ste dam man kunde få se, och beslöt därför att på lämpligt avstånd följa sin som till skogen, för att kunna upptäcka om så var förhållande som hon trodde om sin svärsons son, han följde efter honom till arbetsplatsen, vad fick moderen se där om inte Lövjärman fin och ställig sat där på en sten och väntade in hvar vänner, som vid framkomsten genast slog sig ned vid hennes sida, snart utövades dät de mest upprörande härichslevis däm emellan, och moderen vart dyupt bedrövad övar denna händelse att saken hade blivit förtrollad av Lövjärman och fått behag till ett skogens vidunder, som totalt hade tillspillogivet hvar vänner framtids liv och stälning. —

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

män inte viste han att dät var lövyärhan han had träff-
 fatt mot uti skogen han hade icke någon ärfarenhet om
 att sådant fanns till på dän tiden, han levde uti god tro
 på att dät var en naturlig och fin hvinna som ville bli
 hans hustru och därför besökte honom varje dag uti sitt
 arbete, han hade blivit förelamad uti henne och därför
 hade han övergivit både hem och arbete, och uti sin med-
 ga hade han icke hållat yort något, ty lövyärhan hade
 yort honom sällskap för varje dag och uppehållt tiden
 för honom, nu måste svensans modor vidtaga de äityärdar
 som brändes vid ett sådant fall, man måste söka upp
 en gammal trollgumma som havde göra ett slut på dätta
 förrädiska öde som hadt männisan hade råhatt uti med
 dän bedrägliga lövyärhan för än han fick honom helt
 färdollad så att han aldrig mer havde återvända
 utan till att lövyärhan skulle behålla honom uti sko-
 gen för alltid, man sökte nu upp Mayra malmberg

som levde på den tiden, han var den enda pålitliga troll-
gumma som fanns kvar ute i denna trakter, och han var myc-
kelt klok och färdig med all slags trollkonst, denna
gumma tog saken an och gjorde ett slut på denna falska
och färdigade häreken till den färdiga lövgränsen,
moder hade ännu icke vågat säga något till sin son om
om det förhållande han stod uti med lövgränsen, men nu
var hon en madam där och då fick hon väl veta
vad det var för färdigarna han hade uti skogen
trollgumman tog honom genast under behandling
och avskild från de övriga medlemmarna i fär-
meben ty ingen fick vara närvarande så länge han
hade hand om honom, det var ett svårt fall att
branna till rätta med, ty lövgränsen hade lovat
honom till samlag med sig, och det gjorde att det var
övergång på sinnesförhållande då han nu med be-
stämdhet och skärpa fick reda på sin den vackra damen var.

Karl Svönsson vägrade sig alldrig till skogen mer på egen hand, han gick en längre tid uti stort grabbleri övar sitt öde han hade räknat uti och man fick stundom hålla vakt om honom, han blev icke hållbar riktigt normal för än att han fick besöka prästen Sagen i frilebetad under en tid så att han på nytt fick intasgas uti den kristna församlingen, dätta gjöfte till en stor del, wän felt normal blev han alldrig, ty han såg ofta synas av skogsprån, troll och spöken och andra vidunderliga they nader som förföljde honom, då han gick ut på gården efter märkrets linboatt framträdde alltid ett litet bearn framför honom som förföljde honom wäst han gick, och hans tillvaro var dystrar och härraniväckande under hela han livstid och till slut komnade han uti en närgränsande spö, dät talades om att ett spöri hade tagett honom då han hade sin väg uti något ärende förbi nävrasjön.